

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 54**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Juledag -
(1896)

Kära syster!

Du hade skrifvet om korten på en tvårmåla. I beaktan
kan jag ej äta båda det förrän brefvet var afsävat. Jag sänder
kort så du kan göra hur du vill. Nyårskort har jag all-
drig haft. Jag behåller det nog, men i år tror jag ej jag
orkar tänka på något sådant. Jag är förfärligt tråkig
för att du skäller med detta. Jag undrar när jag skall
komma så långt att jag kan få handskrivningar, som
skrifver nyårskort, svarar på öfversättningsbref och
och skrifver nej till julbidningar. Det vore vida bättre
att gå ut en julbekännelse i Dickers tid, den skulle jag gå
åt, än att splittra mig och ej få ordentligt betalt.

Naturligtvis skref jag nu bara ett enkelt kvitto till
Blagued. Jag hoppas att en gång på min hälsa. Jag hade
bra gärna velat gå på den, men jag ville just ej,
att det skulle nådas mig på öfning. Det hade de gjort
och det var matbjudande. Men bra gärna ville jag bli
ombedd att skriva där en gång för att få några ^{delar} pengar
de gjort mig. Emellertid räns det som när man blifvit
bestuden, alldeles så. "Får du brödet från mig, har jag
lipret från dig, säga Sicilianerna."

Ji hade igår en så bra jullefton, minna och jag min-
na utan något tråkigt. Annars är jag rädd för den dagen
ty den brukar föra något obehagligt med sig allt som aftan.
Jag skulle vilja vara i Falun nästa jul och en gång
få vara om med en annan barn. Det skulle göra mig
på nytt. Glän blir man så gammal, så gammal.

Jag är mager nu på grund i anslutning nya ryttar för bou-
day. Jag tycker själp bäst om mig så, då tycker jag att
själen litet ligger igenom den tunga formen. Kläderna är
då mygga i vinter, så du skall bli glad af dem, fast de följa
fönstas temperaturen. Jag kommer väl att posta dig en extra lapp
med. Det kommer nog att svidas, inte sant?

Din present gör mig alltför så lycklig bara jag ser
på den. Jag vet ej om papregåsar gör mer lycka på sitt håll.

Jag vet inte hur mycket du mår eller hvad du menar när du ger bort en ring, men det känns som man hade fått något mycket mer än bara en present - Var det meningen?

Men blir du ej rädd för hvad som af det skräckta bandets produktions Rån falla öfver ditt oskyldiga hufvud efter detta -

Yntergatan är nyperb i år. Leverhins tycker jag har gjort något bristigt ett riktigt Kraftprof och nästan som ett exampelprof det är det enda träbriga - Jag känner mig ibland igen pållar, men blott på ett par ställen - Han har utöfvet Kalassalt, men det är godt gjort. Men det är något pinsamt i hans sätt att visa sin lärdom - Men det är bra -

Strindberg är nu af min religion - Tron på Gud och på själansdring - Nu kanske det blir folk af honom - Det var det sista jag tänkte, att vi skulle ^{i samma trö} mötas. Jag har hittat litet på Ellen Key och hunnit två ting att förvåna mig öfver - Han prisar som utmärkta kvinnor från fjärde århundradet och på ett här när passas beskrifningen på dem in på dig - Men du, du är ju ej bra nog annars - Vidare är han änd på texten i Tio Guds bud - Man skall ej lära barn att de ej skola begära sin nästas tjänare eller tjänarinnor - Det göra de aldrig, säger han. För det första kritiserar man ej Tio Guds bud, det gör man verkligen icke, för det andra var det en af minafolk alla barn)tidiga och närmaste sänger, då jag fick en agster och barnjungefrun togas i främ ^{min} skott, så det skall han ej tro -

Nå naturligtvis måste man förlåta - Men det är något upprörande i det när någon har varit stygg i 7 år och så skall man ^{vara} färdig strax att tillge och vara som förr bara för att han erkänner sig ha orätt - ^(Hvad varit jag angående) ~~skott~~ jag blifvit förfördelat, vill jag ha rätt att vara end så länge det varar, jag blir dublett så rodd, om jag till på köpet skall förlåta - Men detta var ju så roligt, ty det var bra och behagligt att gå med en finna hemma i sin egen stad -

Jane Gernants Prins gjorde mig intresserad på mig, ty jag drömde i natt att jag såg ett stort förfördelat födelsemärke springa upp på min kind. Det var för obehagligt - Den var glöddande skrifven, men för tillfrågad. Jag förstår ej alls att den är möjlig. Jag har alltid hört att spetälskan är så smittsam att man vaknar och stängas inne. Hur kan man få fara bort och vara med andra människor. Det borde han ha förklarat -

Prästtagaren i Klauelstidningen är den samme naturligtvis, som en gång skref om en ö, där det kröp en orm och där en liten gosse satt ensam - Han hade sin Selma Lagerlöf den unge mannen. Det är riktigt rävarde - Tyvärr har han en mindre behof af att man talar - Det var en långträdlig och långdragen krabat -
Hvem är det jag skulle skriva med till som heter Achmatov? Jag sitter och stirrar, men jag är alldeles urdem -